

Op woensdag 22 augustus scheepten we om 13.30 uur in bij 'de sloot van Dunnebie' , door 'kenners' ook wel 'de sloot van de Hossen' genoemd. Even voor half twee arriveerde de praam met op de plecht de bouwer en kapitein Willem Hos en achterin stuurman (in opleiding) Jan Kramer. De praam werd netjes tegen de kant geduwd, zodat de deelnemers veilig in konden stappen, al ging dat soms wat stram. Maar

helpende handen genoeg en iedereen was goed gemutst. De zon scheen, niet te veel wind en de zwemvesten voorin (voor het geval dat). Jan Kramer laveerde voorzichtig de Delft op en Willem Hos vertelde over de polder, de bewoners, de

botenbouw en de geschiedenis van Assendelft; hij weet echt heel veel. Zo voeren wij richting Communicatieweg naar de watertoren en vervolgens de brug onderdoor om te worden geschut in het sluisje van Vrouwenverdriet. De praam moest omhoog en op de wallekant liepen toevallig twee giga grote honden die dolblij waren dat er iets viel te beleven. Hoe hoger de praam, hoe dichterbij de honden. Dat was lachen geblazen en Willem maar

roepen: 'Ze doen niks hoor, ze doen echt niks!'

Uiteindelijk was het waterniveau weer gelijk aan dat van de Vaart en kon de tocht worden voortgezet.

Inmiddels was het iets harder gaan waaien, maar de praam voer rustig verder tot aan de pas gerestaureerde molen 'De Pauw', die we jammer genoeg nog niet konden bezichtigen.

Misschien een leuk uitstapje voor de toekomst. Hier keerde de praam en werd de meegebrachte proviand uitgedeeld. En die was niet mis! Duivekater met roomboter, stukjes worst, plakjes komkommer, snoeptomaatjes en iets te drinken. En de zon bleef maar schijnen; wat een feest!

Willem maakte ons erop attent hoe laag Assendelft ligt ten opzichte van het water in de Vaart. We moeten maar vertrouwen op de dijken!

We moesten weer worden geschut en de honden liepen er nog steeds, maar Willem hoefde niet meer 'ze doen niks hoor!' te roepen. Omdat het nog vroeg was voeren we nog een stukje door tot de brug van de Zaandammerweg. Toen ik kind was stonden er veel houten huisjes langs de Veenpolderdijk, maar die waren nu vanaf het water gezien bijna allemaal prachtig verbouwd. Een mooi stukje Assendelft.

Bij het eindpunt werd iedereen weer liefdevol op de kant geholpen; wat een leuke middag!

Ik kan het iedereen aanraden: schrijf je een keertje in voor een tochtje; vanaf het water zie je alles heel anders. De praam zit echt heel stevig in elkaar en kan niet zinken, maar ingeval d'at... (De zwemvesten liggen voorin)
En niet denken 'ik kan niet zo makkelijk instappen', je wordt altijd geholpen.
Onze tien passagiers kunnen mede dankzij kapitein Willem en stuurman-in-opleiding Jan terugblikken op een zeer geslaagde middag. Zeker voor herhaling vatbaar!

Janny Zigterman, september 2018